Алгоритми та складність

І семестр

Лекція 9

Скінченні автомати для пошуку підрядків

- Ряд алгоритмів пошуку підрядків в ході роботи здійснюють побудову скінченного автомата.
- Автомат, побудований для зразка Р, сканує рядок тексту, шукаючи всі входження шаблону.
- Автомат перевіряє кожен символ тексту рівно один раз, витрачаючи на це фіксований час.
- Це дає час пошуку Θ(n), де n розмір тексту.
- Однак для великих алфавітів час побудови автомата може виявитися значним.

- Скінченний автомат M=(Q, q_0 , A, Σ , δ), де
 - Q скінченна множина станів,
 - $-q_0$ ∈Q початковий стан,
 - А⊆Q множина допустимих станів,
 - $-\Sigma$ скінченний вхідний алфавіт,
 - $-\delta$ функція переходів вигляду $Q \times \Sigma \rightarrow Q$.
- Автомат знаходиться в стані q та зчитує символ a: перехід зі стану q в стан $\delta(q, a)$.
- Якщо стан q∈A, то автомат М сприймає (допускає) зчитаний на цей момент рядок.
- Не сприйняті вхідні дані називають відхиленими.

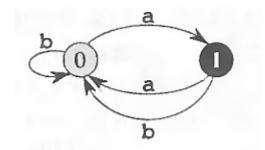
- Функція кінцевого стану ϕ : $\Sigma^* \to Q$ повертає стан $\phi(w)$, в який автомат переходить після зчитування рядка w.
- Отже, автомат M сприймає рядок $w \Leftrightarrow \phi(w) \in A$.
- Функція φ визначається рекурентним співвідношенням на основі функції переходів:

$$\phi(\epsilon) = \mathsf{q}_0,$$

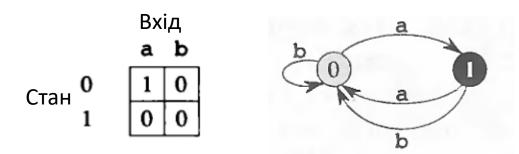
$$\phi(\mathsf{w}a) = \delta(\phi(\mathsf{w}), a)$$
 для $\mathsf{w} \in \Sigma^*, a \in \Sigma.$

• Приклад скінченного автомата з двома станами $Q=\{0,1\}$, початковим станом q_0 та вхідним алфавітом $\Sigma=\{a,b\}$:

Табличне представлення функції переходів δ

Діаграма станів

- Темна мітка стану 1 допустимий (кінцевий) стан.
- Переходи представлені орієнтованими ребрами.
- Наприклад, ребро зі стану 1 в стан 0 з міткою b означає $\delta(1,b)=0$.
- Автомат сприймає рядки, що закінчуються непарною кількістю символів *a*.
- Послідовність станів для рядка *abaaa* (включно з початковим): <0,1,0,1,0,1> допустимий рядок.
- Для abbaa: <0,1,0,0,1,0> відхилений рядок.

- Для кожного шаблону на етапі попередньої обробки будується свій автомат пошуку.
- Визначимо допоміжну *суфіксну функцію* $\sigma:\Sigma^* \to \{0,1,...,m\}$ для слова х:

$$\sigma(x) = \max\{k: P_k \supset x\}.$$

- σ(x) повертає довжину максимального префікса зразка Р, що є суфіксом рядка x.
- Порожній рядок $P_0 = \varepsilon$ є суфіксом будь-якого рядка.
- Для зразка P довжиною m: $\sigma(x) = m \Leftrightarrow P \supset x$.
- 3 означення випливає: якщо х \neg у, то σ (х) $\leq \sigma$ (у).
- Наприклад, для зразка P=ab: $\sigma(\varepsilon) = 0$, $\sigma(ccaca) = 1$ та $\sigma(ccab) = 2$.

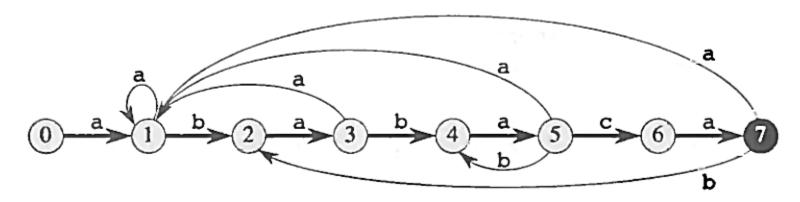
- Визначимо автомат пошуку підрядків для зразка P[1..m].
- Множина станів Q = $\{0, 1, ..., m\}$, початковим станом є 0, єдиним допустимим станом є m.
- Функція переходів δ визначається для довільних стану q та символу a:

$$\delta(q, a) = \sigma(P_q a).$$

• Ми хочемо відслідкувати найдовший префікс шаблону Р, який досі відповідав рядку Т.

- Щоб підрядок, що закінчується в Т[і], відповідав префіксу Р_і зразка, треба, щоб Р_і був суфіксом Т_і.
- Якщо q = φ(T_i) (після читання T_i автомат в стані q), то функція переходів має повертати значення q таке, що P_q □ T_i та q = σ(T_i) (при q = m співпадає весь шаблон).
- Оскільки $\phi(T_i)$ та $\sigma(T_i)$ дорівнюють q, автомат підтримує інваріант $\phi(T_i) = \sigma(T_i)$.
- Якщо автомат перебуває в стані q та зчитується наступний символ T[i+1] = a, потрібно, щоб перехід вів до стану $\sigma(T_ia)$. Можна показати, що $\sigma(T_ia) = \sigma(P_aa)$.
- За умови a = P[q+1] символ a продовжує відповідати шаблону: перехід $\delta(q, a) = q + 1$.
- У випадку $a \neq P[q+1]$ символ a вже не відповідає зразку: пошук коротшого префіксу P, що є суфіксом T_i .

 Приклад автомата, що сприймає всі рядки, які закінчуються на ababaca:

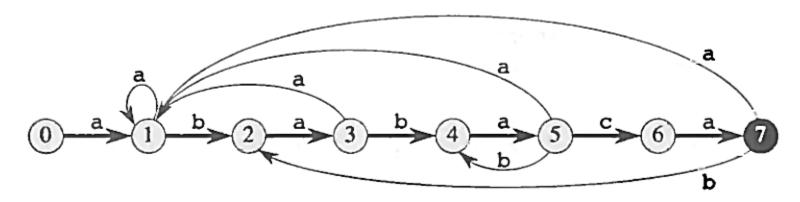

Початковий стан 0, єдиний кінцевий – 7.

Орієнтовані ребра представляють значення $\delta(i, a) = j$ переходів зі стану і в стан ј по символу a.

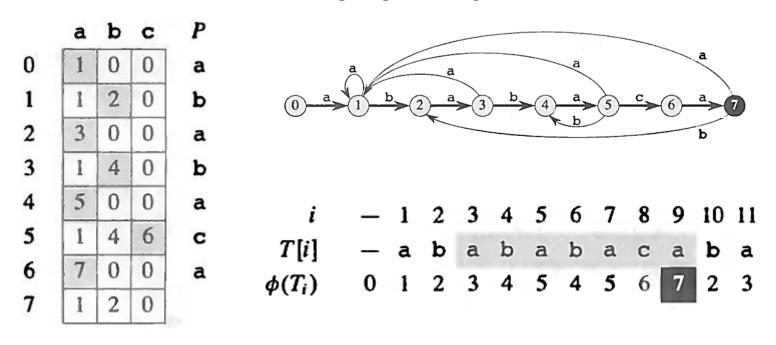
Жирні ребра відповідають співпадінням шаблону та вхідних символів.

• Приклад автомата, що сприймає всі рядки, які закінчуються на *ababaca*:

Всі направлені вліво ребра (виняток – дуги зі стану 7) відповідають неспівпадінням.

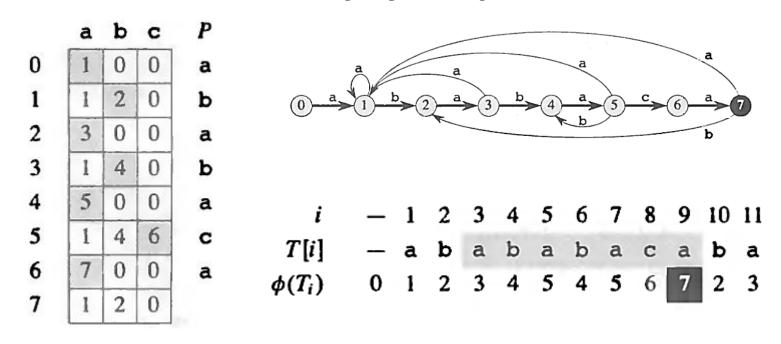
Деякі дуги, що відповідають за неспівпадіння, не зображені: якщо перехід по символу явно не вказаний, вважається, що автомат має перейти в початковий стан.

У функції переходів сірим виділені елементи, що відповідають співпадінням зразка з текстом.

Наведено приклад пошуку в тексті T = abababacaba.

При співпадінні визначається позиція останнього символа входження зразка в текст.

При неспівпадінні: перехід $\delta(5, b) = 4$.

Якщо автомат зчитує b в стані q = 5, то $P_q b = ababab$. При цьому найбільшим префіксом P = ababaca, що одночасно є суфіксом ababab, є $P_4 = abab$.

 Промоделювати роботу автомата, представленого функцією переходів δ при пошуку зразка P[1..m] у вхідному тексті T[1..n] може наступний алгоритм:

```
FINITE-AUTOMATON-MATCHER (T, \delta, m)

1 n = T.length

2 q = 0

3 for i = 1 to n

4 q = \delta(q, T[i])

5 if q = m

6 print "Образец найден со сдвигом" i - m
```

- Час роботи пошуку $\Theta(n)$.
- Однак є ще передобробка, що обчислить δ .

• Обчислення функції переходів δ для заданого шаблону P[1..m].

```
COMPUTE-TRANSITION-FUNCTION (P, \Sigma)

1 m = P. length

2 for q = 0 to m

3 for каждого символа a \in \Sigma

4 k = \min(m+1, q+2)

5 repeat

6 k = k-1

7 until P_k \sqsupset P_q a

8 \delta(q, a) = k

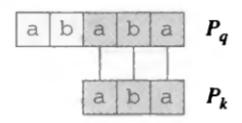
9 return \delta
```

• Функція обчислюється безпосередньо за означенням.

- Відбувається повний перебір по всіх станах q і символах *a*.
- Пошук чергового значення функції δ(q, a) такого найбільшого k, що P_k ⊐ P_qa, − починається з максимально можливого значення min(m,q+1) та зменшується в найгіршому випадку до 0.
- Час роботи $O(m^3|\Sigma|)$:
 - зовнішні цикли $m|\Sigma|$,
 - цикл repeat (m+1) ітерація максимум,
 - перевірка $P_k \supset P_q a$ до m символів.
- Існують алгоритми, що обчислюють δ за $O(m|\Sigma|)$.

Алгоритм КПМ (нагадування)

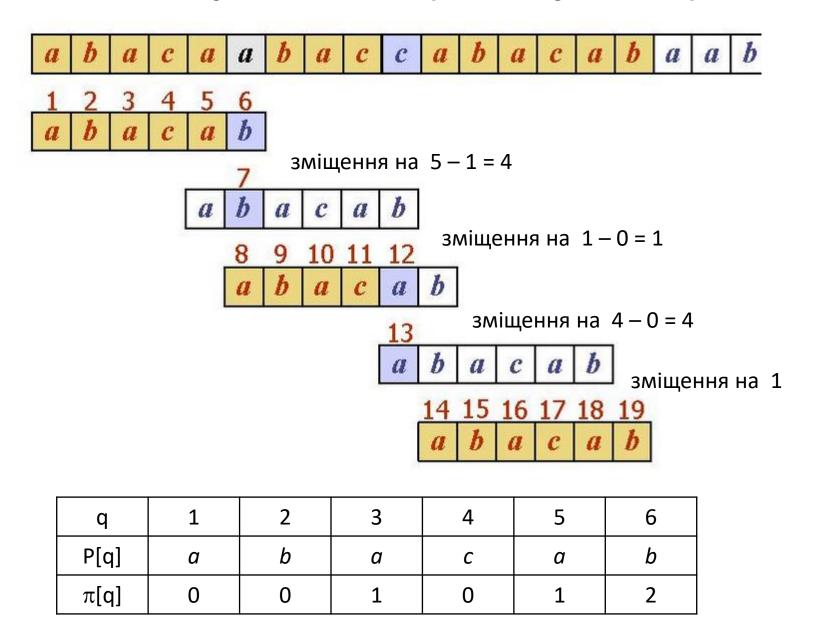
- Алгоритм використовує принцип скінченного автомата.
- Рух шаблону по тексту та звірка зі зразком відбуваються зліва направо.
- Робота функції переходів імітується через префіксфункцію π : $\{1,2,\dots,m\} \to \{0,1,\dots,m-1\}$: $\pi[q] = \max\{k: k < q \text{ та } P_k \sqsupset P_q\}$.
- $\pi[q]$ є довжиною найбільшого префікса зразка, який є істинним суфіксом рядка P_q :

Алгоритм КПМ (нагадування)

- Для довільних стану q = 0,1,...,m та символу $a \in \Sigma$ значення $\pi[q]$ містить інформацію, необхідну для обчислення $\delta(q, a)$, при цьому не залежачи від a.
- Масив π містить лише m елементів, на відміну від масива δ , де їх $\Theta(m|\Sigma|)$.
- Тому час попередньої обробки зменшується в $|\Sigma|$ разів і складає $\Theta(m)$.
- Час пошуку залишається $\Theta(n)$.

Алгоритм КПМ (нагадування)

Задача множинного пошуку підрядків

- Нехай маємо скінченну множину рядків-зразків $P=\{P_1,...,P_k\}$ («словник») та текст T[1..m].
- Необхідно знайти всі входження шаблонів в текст.
- Нехай n сума довжин всіх зразків у словнику.
- Задача може бути розв'язана за час

$$O(|P_1| + m + ... + |P_k| + m) = O(n + km),$$

якщо k разів застосувати звичайний алгоритм пошуку підрядка з лінійним часом.

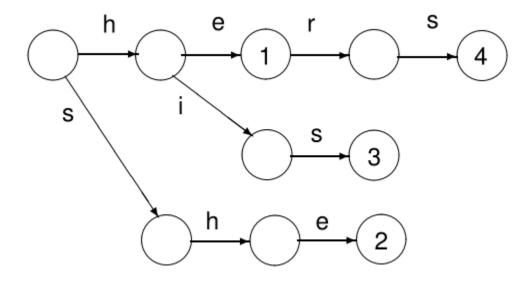
- Але є спеціальні швидші алгоритми.
- Класичний підхід алгоритм Ахо-Корасік (Aho-Corasick), розв'яже задачу за O(n + m + z), де z кількість входжень зразків.

- Алгоритм будує скінченний автомат на основі префіксного дерева.
- Примітне використання: база вірусів в антивірусах
- *Префіксне дерево* (trie) для множини шаблонів Р є деревом з коренем К:
 - кожне ребро помічене власним символомміткою,
 - всякі два ребра, що виходять з однієї вершини, мають різні мітки.

Позначимо L(v) – мітку вершини v – як конкатенацію міток ребер, які утворюють шлях з кореня до v:

- для кожного шаблону P_i ∈P є вершина v: $L(v)=P_i$.
- мітка кожної вершини-листа є зразком з Р.

Префіксне дерево для множини

• Такий спосіб дозволяє ефективно зберігати словник рядків.

Побудова префіксного дерева

- Починаємо з однієї вершини кореня.
- Додаємо шаблони один за одним.
 - Рух від кореня по ребрам, послідовно поміченими символами з Р_і, поки можливо.
 - Якщо відсутнє ребро, відповідне черговому символу з Р_і, створюємо нові ребра та вершини для решти символів Р_і.
 - Якщо Р_і закінчується у вершині v, зберігаємо в ній ідентифікатор Р_і (наприклад, індекс і).
- Побудова відбувається за $O(|P_1|+...+|P_k|) = O(n)$.

Пошук рядка S в префіксному дереві

- Починаючи від кореня, рух по ребрам, поміченим символами слова-зразка поки можливо.
- Якщо з останнім символом приходимо до вузла з ідентифікатором, слово належить до словника.
- Якщо в певний момент помічене потрібним символом ребро відсутнє – слова у словнику немає.
- Такий пошук займе час O(|S|).
- Префіксне дерево також дозволяє ефективно шукати в ньому слова.
- Для множинного пошуку за лінійний час треба перетворити префіксне дерево на автомат.

Побудова автомата

- Стани: вузли дерева.
- Початковий стан: корінь, 0.

Дії автомата визначаються трьома функціями, визначеними для всіх станів.

- Функція **goto** g(q,a) вказує, в який стан переходити з поточного стану q при перегляді символу a.
- Якщо ребро (q, v) помічене символом a, то g(q, a) = v;
- g(0, a) = 0 для всіх символів a, якими не помічене жодне ребро, що виходить з кореня. Тобто автомат залишається в корені, поки проглядаються символи, які не співпадають.
- При всіх інших аргументах $g(q, a) = \emptyset$.

Побудова автомата (далі)

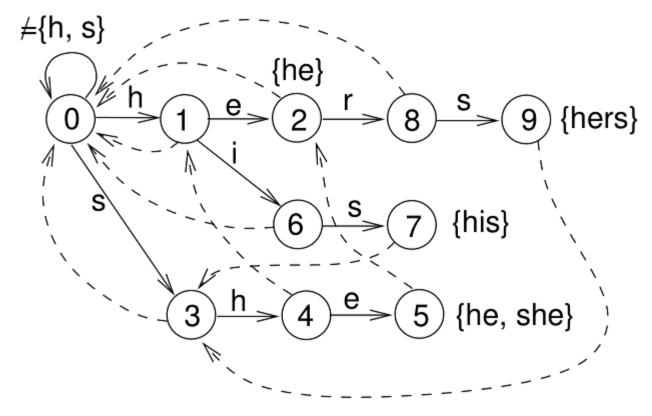
- Функція **неуспіху** f(q) при $q \neq 0$ вказує, в який стан переходити при перегляді невідповідного символу.
- Розглянемо мітку вершини q і знайдемо найдовший власний суфікс w цієї мітки такий, що з нього починається деякий шаблон з множини L(w). Тоді f(q) вказує на вершину, мітка якої - цей суфікс.
- f(q) завжди визначена, бо $L(0) = \varepsilon$ префікс будьякого зразка.
- Функція **виходів** out(q) повертає множину шаблонів, розпізнаних при переході в стан q.

Робочий цикл автомата виглядатиме так.

- Нехай q поточний стан автомата, a поточний символ вхідного тексту Т.
- 1. Якщо $g(q,a) = q_1$, автомат робить goto-перехід. Він переходить в стан q_1 , поточним стає наступний вхідний символ Т. Крім того, якщо $out(q_1) \neq \emptyset$, автомат видає множину $out(q_1)$ разом з позицією поточного вхідного символу. Завершення поточного робочого циклу.
- 2. Якщо $g(q,a) = \emptyset$, автомат використовує функцію неуспіху f та робить *перехід неуспіху*. У випадку $f(q) = q_1$ повтор дії зі станом q_1 та символом a як поточними.

27

Приклад автомата для $P = \{he, she, his, hers\}$

Пунктиром позначені суфіксні посилання — переходи при неуспіху (значення функції f).

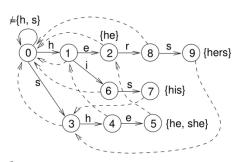
Явно не вказані переходи, що ведуть до кореня.

Алгоритм пошуку множини зразків у тексті T[1..m] через автомат:

```
\begin{array}{l} q:=0; \text{ $\prime$/ initial state (root)} \\ \text{for } i:=1 \text{ to } m \text{ do} \\ \text{ while } g(q,T[i])=\emptyset \text{ do} \\ q:=f(q); \text{ $\prime$/ follow a fail} \\ q:=g(q,T[i]); \text{ $\prime$/ follow a goto} \\ \text{ if } \operatorname{out}(q)\neq\emptyset \text{ then print } i, \operatorname{out}(q); \\ \text{endfor;} \end{array}
```

• Проведемо пошук зразків в тексті "ushers".

Алгоритм Ахо-Корасік _{+{h, s}}

Розглянемо робочий цикл, коли М перебуває в стані 4 та поточний вхідний символ *е*.

• g(4, e) = 5 => перехід в стан 5, взяття наступного вхідного символу та видає out(5), показуючи знайдені слова "she" та "he", що закінчуються в позиції 4 вхідного тексту.

В стані 5 вхідний символ *r*, автомат робить два переходи по станах в цьому робочому циклі.

- $g(5, r) = \emptyset => перехід в стан 2 = f(5);$
- g(2, r) = 8 => перехід в стан 8, взяття наступного вхідного символу; вихідні дані не видаються.

Оцінимо ефективність пошуку.

- При перегляді кожного символу здійснюється один перехід по функції goto і, можливо, кілька переходів по функції неуспіху.
- Після кожного goto ми або залишаємося в корені, або переходимо в черговий стан, глибина якого на 1 більше глибини попереднього => глибина стану збільшується не більше m разів.

- Кожен перехід по функції неуспіху наближає нас до кореня (довжина мітки вершини завідомо зменшується) => кількість таких переходів не перевищить m.
- z появ шаблонів можна відслідкувати за сумарний час O(z), якщо про кожен з них повідомляти за константний час (наприклад, зберігаючи його номер і позицію в тексті).

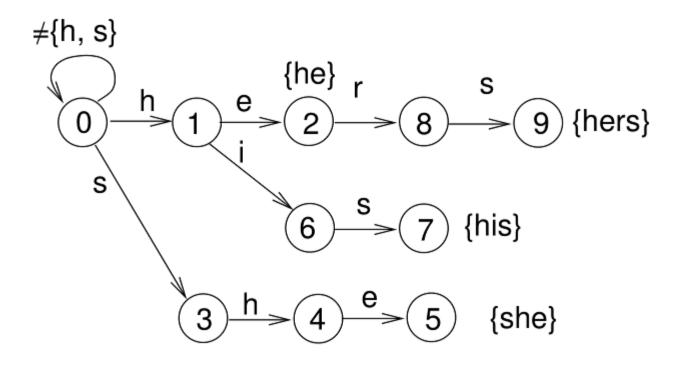
Загалом пошук займе час O(m+z) при довжині тексту m та кількості входжень z.

Побудова автомату відбувається в 2 етапи.

Етап І

- Будуємо префіксне дерево для словника Р.
- При додаванні кожного слова P_i з P_i вершині v з міткою P_i зіставимо out(v): = $\{P_i\}$.
- Завершимо побудову функції goto, додавши неіснуючі переходи з кореня: g(0, a) = 0 для всіх символів a, що не помічають жодного вихідного ребра з кореня. Це також можна зробити неявно.
- Якщо алфавіт фіксований, етап І займе O(n) часу.

Етап I — результат для $P = \{he, she, his, hers\}$

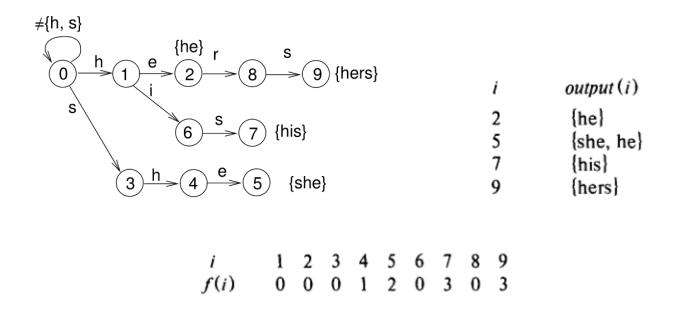
Етап II

```
Q := \mathsf{emptyQueue}();
for a \in \Sigma do
    if q(0,a)=q\neq 0 then
         f(q) := 0; enqueue(q, Q);
while not isEmpty(Q) do
    r := \mathsf{dequeue}(Q);
    for a \in \Sigma do
         if g(r,a) = u \neq \emptyset then
              enqueue(u, Q); v := f(r);
             while g(v, a) = \emptyset do v := f(v); // (*)
              f(u) := g(v, a);
              \operatorname{out}(u) := \operatorname{out}(u) \cup \operatorname{out}(f(u));
```

- Функція невдачі і вихідна функція обчислюються для всіх вершин в порядку обходу в ширину, тому коли ми працюємо з вершиною, всі вершини, що знаходяться ближче за неї до кореня (зокрема ті, що мають коротші мітки за поточну), вже оброблені.
- Розглянемо вузли r та u = g(r,a) (r батько u), і L(u)=L(r)a. Треба, щоб f(u) вказувала на ту вершину, мітка якої є найдовшим суфіксом L(u), що є також початком деякого шаблону з множини P. Знаходимо її шляхом проглядання вершин, мітки яких є все коротшими суфіксами L(r), поки не знайдеться вершина v, для якої g(v,a) визначена (рядок (*)); присвоїмо це значення f(u).
- Як v, так i g(v, a) можуть бути коренем.

- Потрібно також оновити значення out(u). Як тільки визначається значення f(u), зливаємо множини виходів out(u) та out(f(u)).
- Це робиться тому, що всі шаблони, які розпізнаються при переході в стан f(u) (і тільки вони) є власними суфіксами L(u) і повинні бути відслідковані при переході в стан u.

• Етап II теж може бути виконаний за час O(n).

Зокрема, після визначення f(5) = 2, ми зливаємо множину виходів стану 2 ($\{he\}$) з множиною виходів стану 5, отримавши нову множину $\{he, she\}$.

- Нехай φ *маска*, що позначає будь-який одиничний символ.
- Наприклад, шаблон аbффсф зустрічається на позиціях 2 і 7 рядка xabvccababcax (xabvccababcax, xabvccababcax)
- Якщо кількість φ обмежена зверху константою, то шаблони з масками можуть бути виявлені за лінійний час алгоритмом Ахо-Корасік. Для цього треба виявити безмаскові шматки шаблону Q.

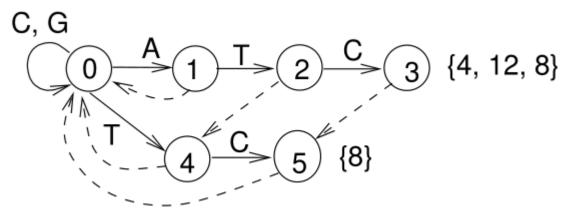
- Нехай $\{Q_1,...,Q_k\}$ набір підрядків Q, розділених масками, і нехай $p_1,...,p_k$ їх кінцеві позиції в Q.
- Будуємо автомат Ахо-Корасік для множини Q.
- Вводиться масив С, де С[i] кількість зустрівшихся в тексті безмаскових підрядків шаблону, що входить до тексту починаючи з позиції і.
- Тоді поява підрядка Q_j в тексті на позиції і означатиме можливу появу шаблону на позиції і– p_i + 1.

• Ініціалізуємо лічильник входжень:

```
for i: = 1 to |T| do C[i]: = 0;
```

- Використовуючи автомат, шукаємо підрядки Q: коли знаходимо Q_j в тексті Т, що закінчується на позиції і ≥ p_j, збільшуємо на одиницю значення C[i− p_i + 1].
- Кожне і, для якого С[і] = k, є стартовою позицією появи шаблону Q.

Приклад. Дано зразок фАТСффТСфАТС.

Пошук:

i: 12345678901234...

T: ACGATCTCTCGATC...

C[1] = C[7] = C[11] = 1 та C[3] = 3 => входження.

Оцінимо час роботи алгоритму

- Hexaй |Q|= n, |T| = m.
- Передобробка: O(m + n).
- Пошук: O(m + z), де z кількість входжень.
- Кожна поява підрядка Q збільшує значення однієї комірки C на 1, і значення кожної комірки може збільшуватися до k разів, тому кількість входжень ≤ km (або O(m), якщо k обмежена константою.)
- Отже, якщо кількість φ обмежена константою, пошук шаблонів з масками виконується за час O(|Q|+|T|).